

temmelig fornøjet siden den Tid — men, hvad jeg maa hævde, er, at Finansudvalget vidste, at naar jeg ikke skulde nægte Kultusministeren Afgang til Røstehaven, saa maatte jeg gaa ind paa at underskrive Kontrakt med Odense Kommune, og det var under Betingelse af, at Latinstolen skulde være Posthus. Det kan selvfølgelig ikke staa i Kontrakten, men er saa underforstaaet, som noget kan være. Det er med en Udgift af 30,000 Kr., at Odense Kommune har anlagt den Vej. Nu siger det ærede 2den Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen), at Sagen kun skal udsættes, idet den ikke er moden. Det ærede Medlem maa forlade mig, den er moden; thi Oplysningerne have foreligget for nogle Aar siden, det kan konstateres fra Forhandlingerne den Gang, at de forelaa for Finansudvalget. Og de Oplysninger, der ere søgte i Aar, ere først forlangte under 15de Februar, altsaa temmelig længe efter, at Finansudvalget blev nedsat. Det er i en sen Time, man er kommen i Tanke om, at der behøvedes flere Oplysninger, og der er endda givet ret fylldige Oplysninger. Nej, der maa være andre Grunde til Nægtelsen, hvilke ved jeg ikke. Men hvad jeg hævder, det er, at man gør Uret mod Odense Kommune, der maatte betragte sig som sikker paa, for hvad de gjorde — det kostede dem over 30,000 Kr. — at saa Latinstolen lavet om til Posthus. At man ogsaa desavouerer Ministeren er klart, det er udmønstret i Folketinget; men værre er det, at man tilføjer Odense Kommune en saa ubetinget Uret. At Sagen er moden, er der ikke Tvivl om, og enhver, der kender dens Forhistorie fra 1890, ved, at den allerede var moden den Gang. Jeg skal altsaa meget anbefale, at det højterede Ting stemmer for de to Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og derved tilkendegiver, at det ikke vil være med til den Nægtelse.

Der er et Par andre Spørgsmaal, jeg maa omtale. Det ene er de 200 Kr. til Billefsalgsstedet ved Tange. Flertallet i Udvalget motiverer jo tydelig nok Stillingen derhen, at det er Ministeren, der skal tage den Ting under Overvejelse og fremkomme med den. Naar man altsaa her taler om Økonomi og om at spare 200 Kr., da er

det en aldeles falsk Forestilling, man danner sig der. Der er slet ikke Tale om at spare 200 Kr., de spille slet ingen Rolle i Sagen. Nej, det, der er Tale om, er, om Tingene ville føre an ved Oprettelsen af Holdepladser og Billefsalgssteder, eller om man ikke vil forlange af Ministeren, at han skal oplyse og forelægge alt i den Retning. Jeg skal oplyse, at der foreligger for Tiden 30 Anmodninger, dels om Udvidelse af de bestaaende, dels om Oprettelsen af ny Anlæg — omtrent Halvdelen af hver Slags. Vi have allerede nu Stoppested for hver 0,7 Mil. Det kan gerne være, at man kan gaa ind paa flere, men saa maa der ske en samlet Underjøgelse, og den har jeg udtalt, at jeg er villig til at anstille. Jeg tror kun, man skal være ret varsom med den Slags Ting. Det kan ikke nytte, at man siger paa en Gang, at vor Jærnbanedefordring skal være sluttet helt igennem, og at vi skulle holde ved hvert Hus og hver Gaard, thi de to Ting kunne ikke forliges. Saa maa vi have langt flere Tog, hvis Bestemmelse kun er at snegle af Sted med Gods. Altsaa, ønsker man Balance paa Jærnbanen, skal man tage sig i Agt for at føje ethvert Duffe om Stoppested, for begynder Tinget at tage Initiativ i den Retning, saa skal jeg love Dem, at Rigsdagen vil faa en saadan Mængde af Krav, at man snart vil blive nødt til at afvise dem.

Gudhjem har jeg ikke noget særligt Mandat til at udtale mig om, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er ydet ret betydeligt til Gudhjem Havn. Man skulde, naar man hører ærede Medlemmer udtale sig, tro, at man intet har gjort eller villet gøre; men der er jo ydet et ret betydeligt Laan, og der er en Havn. At man vil forandre den, det er en anden Sag — den Ting trænger til en Undersøgelse. — Jeg maa sige, lidt forbauset blev jeg ved den Motivering, der kom fra 1ste Landstingsmand for 8de Kredts (Breinholt); det ærede Medlem vil nok have nogle Medlemmer til at stemme med sig, men han vil ikke have sit Forslag vedtaget. Det er mig noget ganske nyt. Jeg kan ikke nægte, at naar jeg er Forslagsstiller, saa vil jeg helst have mit Forslag igennem, og demonstrative Afstemninger have jo ikke stort at sige.